

Христос і хрест

Іван Франко

Серед поля край дороги
Стародавній хрест стоїть,
А на нім Христос розп'ятий
Висів тож від давніх літ.

Та з часом прогнили гвозді,
Вітер хрест розхолітав,
І Христос, вгорі розп'ятий,
Із хреста на землю впав.

Тут сейчас трава висока,
Що росла вокруг хреста,
Радісно в свої обійми,
М'яко приняла Христа.

Подорожники й фіалки,
Що там пахли з-між трави,
Звились, мов вінець любові,
У Христа край голови.

На живім природи лоні,
Змитий з крові, ран і сльоз,
Серед запаху і цвітів
Сумирно спочив Христос.

Та якісь побожні руки
Спать йому там не дали
І, хрестячись, з-поміж цвітів
Знов угору підняли.

Та, нових не мавши гвоздів,
Щоб прибити знов Христа,
Хоч з соломи перевеслом
Прив'язали до хреста.

Так побожні пересуди,
Бачачи за наших днів,
Як з старого древа смерті,
Із почитання богів,

З диму жертв, з тьми церемоній,
Із обмани, крові й сльоз –
Словом, як з хреста старого
Сходить між людей Христос,

І як, ставши чоловіком,
Ближчий, вищий нам стає,
І святим приміром своїм
Нас до вольності веде, –

Силуються понад людськість
Будь-що-будь піднять Христа
І хоч брехні перевеслом
Прив'язати до хреста.

1880